

Elben et godt Stykke inde i Landet, og dem, som findes i Lillebelt; fra den Zisgang, som findes det ene Sted, kan aldeles ingen Slutning drages til det andet Sted.

Winther: Nu er denne Sag jo saa særdeles vidtløftig behandlet, at det kunde synes overflødigt at tage Ordet derom, men der er dog et Par Punkter af det, der er fremkommet her idag, som jeg ganske kort skal berøre. For det Første troer jeg dog, at det er en aldeles enestaaende Mening, som det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. C. D. Müller) har udtalt her, at en Dampfærge skulde være af tvivlsom Nytte. Dette har jeg aldrig hørt før i denne Sal eller seet Noget om, hvor jeg har læst om Forbindelser mellem ved Naturen afrevne Jernbanestykker. Naar man tænker sig, hvilke Anstrængelser man gjør paa Fastlandet for at bringe afbrudte Baner i Forbindelse med hverandre, ved for Exempel at gjennebores store Bjerge, saa kan man dog begribe, at det maa have en overordentlig Vægt, at en Bane gaar ud i Get. Det har overordentlig stor Betydning, at man ikke behøver at omlade de Varer, der føres paa Banen, og naar nu vort Land ikke har sine Baner deelte ved Bjerge, men ved Vand, og vi da have et saa let Middel til at erstatte denne Naturmangel overfor Anlægget af Jernbaner, saa forekommer det mig, at man altid maa være enig om, at det er en Forholdsregel af aldrig tvivlsom Nytte at faae en Dampfærge, som gjør det muligt at føre Jernbanevognene over uden at omlade Varerne. Det ærede Medlem meente, at Personforbindelsen var det Vigtigste; men jeg troer, at man tør sige, at det vil blive Befordringen af de Varer, som ikke taale flere Omladninger, der især vil komme til at give den egentlige Indtægt ved denne Forholdsregel. Det er ogsaa fremhævet af den saghyndige Mand, hvis Skrivelse Udvalget har meddeelt Thinget, nemlig Driftsbestyreren for de jydskke Baner, at det endog saa vil kunne tænkes, at der kunde komme en Trafik fra Syen til Sylland af Varer, som ellers paa ingen Maade vilde kunde transporteres imellem disse to Landsdele f. Ex. Løv. Naar man erindrer, at der isjor, da der var

Mangel paa Creaturfoder i Sylland, blev ført hele Ladninger i Jernbanevogne nede fra den tyrkiske Grænse, i Ungarn, op til Struer, vil man kunne tænke sig, hvilken Forffjel det kan gjøre, om der skal være en Omladning eller ikke af Varer af denne Art; det vilde aldrig have kunnet skee, at det Slags Varer kunde sendes saa langt, naar der ikke havde været en sammenhængende Banelinie ligefra det paa-gjældende Sted til Struer. Jeg har havt den Fornøielse et Par Gange at komme over med Færger ved Hohnstorf; ganske vist maa man bære sin Vadsæl ned af en heel Mængde Trapper, men det var imidlertid, da jeg benyttede den, en Fordeel, at den eksisterede, thi jeg kom hurtigere til mit Endemaal, end jeg ellers vilde være kommen. Det er netop denne Færge, der har gjort det muligt, at man fra forffjellige Steder i Europa kan faae sendt flere Boguladninger fulde af Varer heelt op i Sylland; men hvorfor skal nu Syen, som saa let kan forbindes med Sylland ved en Færge, undvære denne Fordeel? Det forekommer mig virkelig, at det er noget saa Anstodende, at det ærede Medlem har villet gjøre gjældende, at der derved skulde være en tvivlsom Fordeel, at jeg ikke har kunnet lade være at modsig det. — Dernæst er der et andet Punkt, som jeg troer er det, der har den egentlige Betydning her i Thinget hos den store Fleerhed, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det er forsvareligt overfor den nuværende Balance at gjøre denne Udgift eller ikke. Jeg troer, at det er dette, der er i Veien her i Thinget, naar der er Nogle, der stille sig imod Andre. Jeg er overbevist om, at dersom vi havde en fordeelagtigere Balance i vore Finantser i indeværende Aar, saa vilde der maaskee med Undtagelse af det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds ikke være en Gnefte imod denne Forholdsregel. Udvalgets Fleertal har ikke været imod denne Foranstaltning, det har blot for Fleertallet været et Tidsspørgsmaal. Hele Banffelligbeden ligger nu altsaa blot i, om vi overfor den Balance, som her finder Sted, have Raad til at gjøre denne Udgift eller ikke; men derved vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, hvad vi allerede have hørt, men som jeg